1 3766

ŘEZÁČ

SONATINA C dur PIANO

PANTON

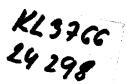

IVAN ŘEZÁČ

SONATINA C dur

(1959)

KLAVÍŘ

PRAHA 1973

PANTON

Ivan Řezáč (nar. 1924) studoval skladbu u Karla Janečka a na AMU v Praze u Václava Dobiáše. Nyní působí jako docent skladebných nauk na této vysoké škole a ředitel Symf. orchestru hl. m. Prahy FOK. Z jeho tvorby 50. let jmenujme sonáty violoncellovou* a II. klavírní*, klavírní trio a moll*° a orchestrální ouverturu Správná věc*°, z osobitě vyhraněných děl posledního desetiletí klavírní Preludia, cyklus Suché jehly a skladbu Sisyfova neděle (1967)*°. pro

* vyšlo tiskem

Иван Ржезач (1924) — доцент композиции в Пражской Академии Муз. Искусств и директор симфонического оркестра столицы Праги FOK, учился композиции у Карла Янечка в Пражской консерватории и в Академии Муз. Искусств у Вацлава Добиаша. Среди его произведений выделяются: сонаты виолончельная* и ІІ. фортепианная*, трио а moll*° для форгепиано, и оркестровая увертюра «Правое дело»,*° из своеобразно ограничившихся произведений последнего десятилетия назовем фортепианные «Прелюдии», цикл «Сухие иголки» и произведение «Воскресенье Сисифа», (1967)*°, для виолончели и фортепиано «Четыре ноктюрна», (1959—

* вышло в печати запись на грампластинках

Ivan Řezáč (geboren 1924) studierte Kompositionslehre bei Karel Janeček und an der Akademie der musischen Künste (AMU) bei Václav Dobiáš. Gegenwärtig ist er selbst Dozent für Kompositionslehre an dieser Musikhochschule und gleichzeitig Direktor des Orchesters der Prager Sinfoniker FOK. Aus seinem Schaffen der fünfziger Jahre erwähnen wir die Sonate für Cello* und die 2. Klaviersonate*, das Klaviertrio in a-Moll*o und die orchestrale Ouvertüre "Die richtige Sache"*o; von seinen individuell markanten Werken aus dem letzten Jahrzehnt die Präludien für Klavier, den Zyklus "Radierungen". die Komposition "Sisyphos' Sonntag" (1967)*o, Vier Notturnos (1959—60)* und Duos

* im Druck erschienen

Ivan Řezáč (born 1924) has studied composition with Karel Janeček and, at the Academy of Music and Dramatic Arts, with Václav Dobiáš. He is now active as a reader in compositional disciplines at the same school, and as Director of FOK, the symphonic orchestra of the capital of Prague. From his production of the fifties, let us quote the violoncello* and the 2nd piano* sonatas, the Piano Trio in A Minor*o and the orchestral overture The Proper Thing, from his individually conceived works of the recent decade his Preludes for Piano, the cycle Dry Points, and the composition The Sunday of Sisyphus (1967)*o, for violoncello and piano Four Nocturnes (1959—60)* and Duo (1964)*o, the

Sonatina C dur pro klavír z roku 1959 je slohově blízká Prokofjevovu neoklasicismu. Má úspornou a přitom skvěle znělou nástrojovou sazbu, přehlednou formu a překvapivé harmonické pointy, podporující základní úsměvný a hravý výraz. Dílo premiérovala Dagmar Baloghová 18. II. 1962 na koncertě VI. přehlídky nové tvorby v Praze.

Jaroslav Smolka

—60)*, Дуэт (1964)*°, Торс памятника Шуману для альта и фортепиано (1963), Духовой квинтет (1971), Симфонию для виолончели и оркестра «Возвращение» (1961—62)*° и ІІ. фортепианный концерт (1964).

Сонатина С dur для фортепиано (1959) по своему стилю близка неоклассицизму Прокофьева. Произведение имеет сниженный и притом блестяще звучащий состав инструментов, предельно ясную форму и поразительные гармонии, которые поддерживают основное веселое и игривое выражение. Впервые произведение исполняла Дагмар Балогхова на концерте VI. фестиваля современного творчества в Праге 18ого февраля 1962.

Ярослав Смолка — Перевела Р. Новакова

(1964)*°, den "Torso eines Schumann-Denkmals" für Bratsche und Klavier (1963), das Bläserquintett (1971), die Sinfonie "Heimkehr" für Cello und Orchester (1961—62)*° und das 2. Klavierkonzert (1964).

Die Sonatine C-Dur für Klavier aus dem Jahre 1959 ist eine dem Klassizismus Prokofjews nahe Komposition. Sie zeichnet sich durch einen sparsamen und dabei sehr klangvollen Instrumentensatz, eine übersichtliche Form und durch überraschende Pointen aus, die den grundlegenden lächelnden und verspielten Ausdruck noch unterstreichen. Das Werk wurde am 18. 2. 1962 bei einem Konzert im Rahmen der Schau neuer Werke von Dagmar Baloghová in Prag uraufgeführt.

Jaroslav Smolka—Deutsch von Adolf Langer

Torso of Schumann's Monument for viola and piano (1963), the Wind Quintet (1971), The Return, a symphony for violoncello and orchestra (1961—62)*° and the 2nd Piano Concerto (1964).

In style, the Sonatina in C Major for piano, of 1959, is approaching Prokofiev's neoclassicism. It has a succinct and at the same time a marvellously sounded instrumental setting, a concise form and surprising harmonic points, supporting the basic sunny and playful expression. The work was for the first time performed by Dagmar Baloghová, on 18th February 1962, at the concert of the Sixth Parade of New Production, in Prague.

[°] vydáno na gramofonových deskách

[°] auf Schallplatten

violoncello s klavírem Čtyři nokturna (1959—60)* a Duo (1964)*°, Torzo Schumannova pomníku pro violu a klavír (1963), Dechový kvintet (1971), Symfonii pro violoncello a orchestr Návrat (1961—62)*° a II. klavírní koncert (1964).

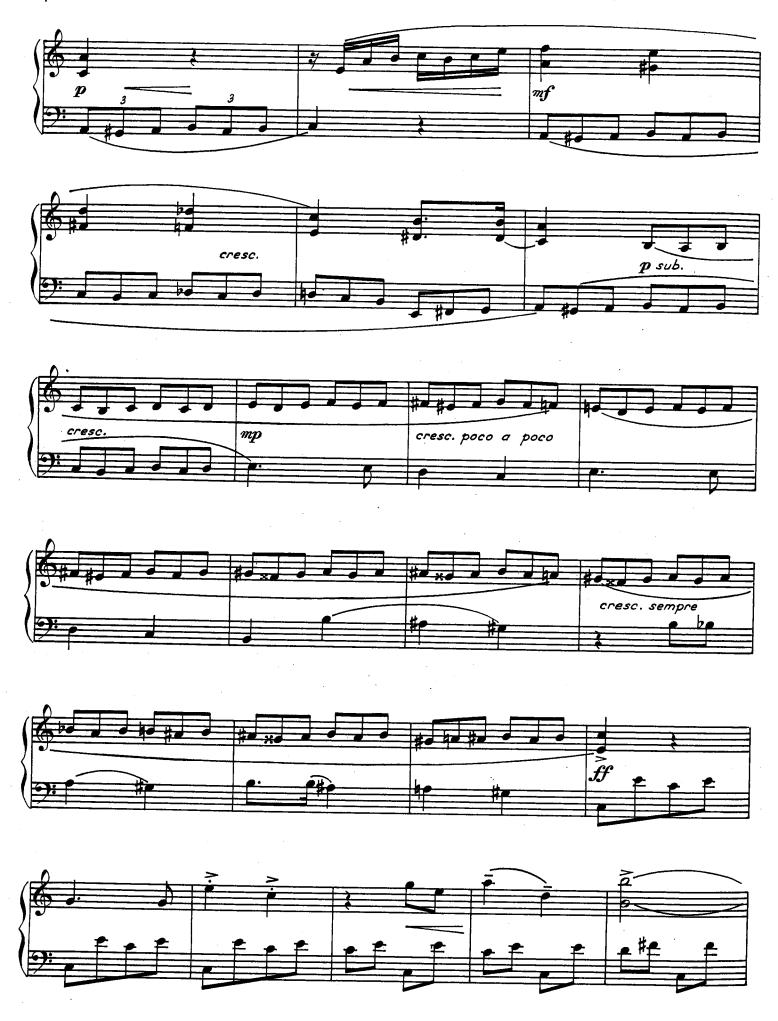
^{*} Printed Edition

[°] Published on a Record

SONATINA C dur

I

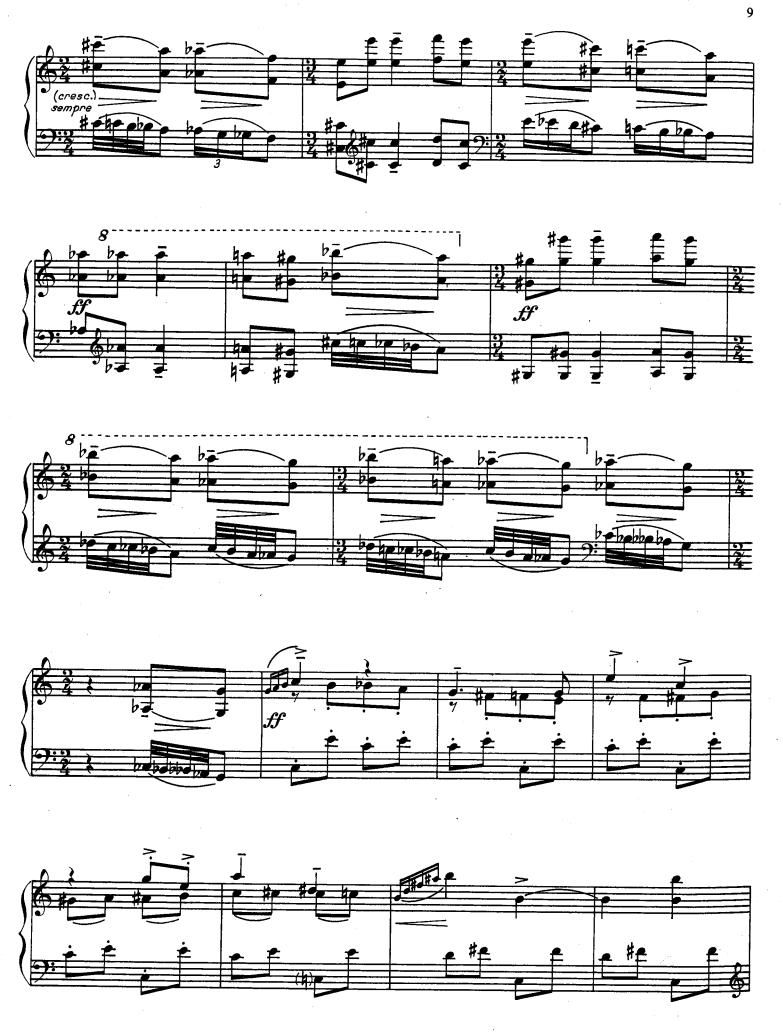

P 1463

ΙΙ

P 1463

III

IVAN ŘEZÁČ SONATINA C dur KLAVÍR

Vydal PANTON, vydavatelství Českého hudebního fondu, Říční 12, 118 39, Praha 1. (1463. publikace.) Obálku navrhl Milan Hegar. Předmluvu napsal Jaroslav Smolka. Šéfredaktor Luboš Sluka. Odpovědný redaktor Jan Hanuš. Technická redaktorka Eva Šímová. Korigoval autor a Miroslav Ryšavý. Noty kreslila Bedřiška Hálková. Vytiskla POLYGRAFIA 3, n. p., závod J. Dimitrova, Přaha 7. Náklad 400 výtisků. VA 3,90. 16/3. 705/21. 1. vydání

35 — 463 — 73 Cena 9,50 Kčs